

Пролісок

portal.prolisok.org

вересень
2015
№1
(160)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат – школа мистецтв)

*Любі Вчителі! Нехай слова щирої подяки, шани,
любові та визнання, висловлені учнями, надихають
Вас на подальшу творчу, успішну та плідну працю!*

Сьогодні в номері:

Осінь...

6 см.

Діамантова
сова

7 см.

Свято першо-
го дзвоника

2-3 см.

Свято першого дзвоника

Перше вересня – перший день осені. Квіти вклоняються у цей день школам, що відкривають свої двері учням.

Це – дійсно свято – свято зустрічі зі школою, своїми вчителями та однокласниками. Але є учні, для яких цей день не просто свято, а свято величне. Звичайно, це наші наймолодші гімназисти – учні п'ятого класу та три десятих обласних класи. Вони

Зі словами вітання до учнів гімназії звернувся директор облкомплексу, народний артист України, професор Анатолій Єгорович Коротков та гості свята: директор департаменту освіти і науки Кіровоградської ОДА Володимир Петрович

Таборанський та протоієрей, настоятель Благовіщенського храму отець Євгеній.

Солістка Кіровоградської обласної філармонії Іванна Неділенко розпочала свято піснею «Свята Україна».

переступили поріг нашої гімназії вперше.

На початку лінійки гімназисти та всі присутні вшанували пам'ять колишнього випускника гімназії Віталія Волкотруба, який загинув в АТО.

Прикрасою свята стали хореографічні композиції «Перші кроки», яку виконали наймолодші учасники свята – учні школи мистецтв, «В ритмі серця» – учні 8 класу

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

гімназії-інтернату, «Хіп-хоп» - учні 9 та 10-А класу, «Кіровоград» - учні 7 класу, «Стіна» - учні 7, 9, 10-А класів, з душевною теплою виконала «Пісню про матір» Людмила Мокряк. Вокальний ансамбль з учнів 11-Б, В, Г класів з гордістю виконали пісню «Україна – це ти». П'ятикласниця Дарія Краснянська подарувала всім пісню «Чарівниця осінь».

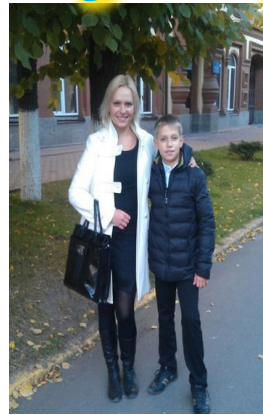
Після закінчення свята вихователі провели перший урок «Ми – нація єдина!».

Салют тобі, Кіровоградче!

«Кіровоград – маленький Париж», – саме так назвав наше рідне місто літературний критик та публіцист Микола Добролюбов. Дійсно, Кіровоград має багато маленьких і затишних вуличок, унікальних будівель та історичних пам'яток. Наприклад, під час створення вулиці Дворцової, що знаходиться у центрі міста, кожен будинок будувався за унікальним архітектурним планом. А вулиця Велика Перспективна в перекладі на французьку мову означає «дивитися у даль». Саме так і є, адже цю вулицю можна побачити від початку до кінця. Головною історичною пам'яткою міста є фортеця св. Єлисавети.

Але ще задовго до заснування фортеці на цій території були поселення козаків, пізніше тут заселялися серби, хорвати, євреї та німці. У 1754 році була споруджена фортеця Святої Єлисавети, і саме цей рік і вважається датою

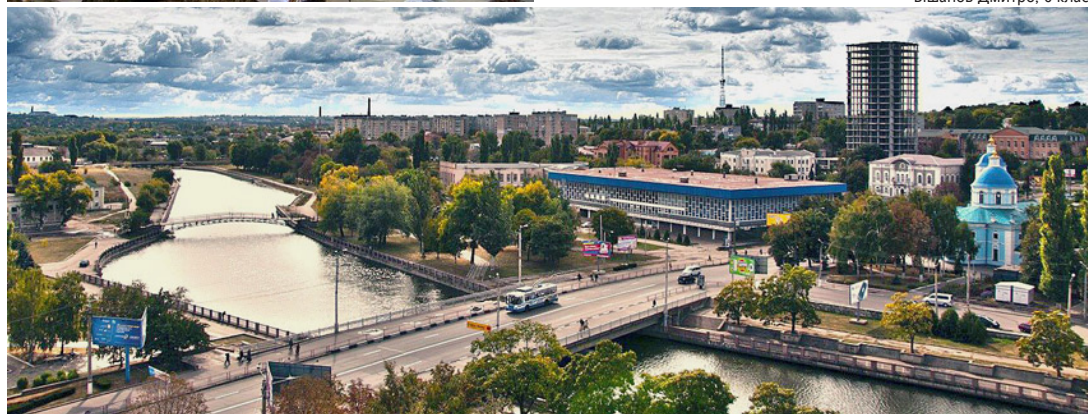

заснування міста. Цьогоріч Кіровограду виповнюється 261 рік.

День народження міста – одна з найяскравіших подій для місцевих жителів. Багато різних розважальних заходів відбувається цього дня. Це привітання керівництва міста, святкові концерти, виставки, ярмарки... Святкування починається зранку і триває до пізнього вечора, а закінчується зазвичай грандіозним феєрверком.

Для кожної людини рідне місто є найкращим, але я можу впевнено сказати, що Кіровоград – це найкраще місто у світі! І не лише через те, що воно дуже гарне та затишне. У Кіровограді живуть чудові люди. Кіровоградці – дружні, сильні духом, справжні патріоти своєї Батьківщини.

Бішанов Дмитро, 6 клас

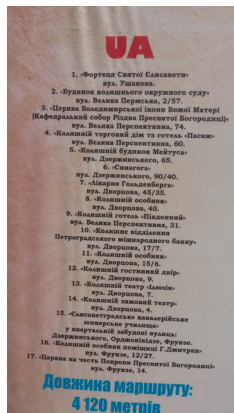

Прогулянка Старим Єлисаветом

Вас ніколи не дивувала біла пунктирна лінія, яка розпочинається на тротуарі біля фортеці Святої Єлисавети і веде до ковалівської церкви? Вона має назву «Історична лінія Єлисаветграда». Цей маршрут, розроблений у рамках реалізації проекту з брендингу міста «Кіровоград – рухайся зі смаком», має довжину більше чотирьох кілометрів і проходить через найгарніші й найстаріші будівлі нашого міста, що мають власну цікаву історію і які по-справедливості можна назвати «перлинами Кіровограда».

Минулого літа я і мої подруги вирішили пройтися цим маршрутом: обрали не дуже спекотний, але сонячний день і з користю та задоволенням провели час у місті, вулицями якого ходимо щодня і навіть не встигаємо насолодитися його неповторністю. Отже, відправним пунктом стало місце, де почалося життя Єлисаветграда – фортечні вали. Звідти ми рушили вниз по центральній вулиці міста – Великій Перспективній – до колишнього окружного суду (нині – Апеляційний суд Кіровоградської області), потім – до головної православної церкви кіровоградців – Кафедрального собору Різдва

Пресвятої Богородиці, після – до колишнього торгового дому та готелю «Пасаж» (нині – художній музей). На вулиці Чміленка (колишня Дзержинського) відвідали дві будівлі, що стоять навпроти одна одної – синагогу і колишній будинок Мейтуса (нині – музична школа

Романюк Марина, 11-А клас № 1 ім. Г. Г. Нейгауза). Далі ми дібралися до вулиці, на якій розташовано найбільше старовинних будинків – вулиці Дворцова. Ми побачили лікарню Гольденберга колишній особняк А. Д. Барського (нині – краєзнавчий музей), колишній готель «Південний» на перехресті з Великою Перспективною, колишнє відділення Петроградського міжнародного банку, колишній особняк, у якому зараз розташовується бібліотека Бойченка, колишній гостинний двір (нині – управління СБУ), колишній театр «Ілюзіон» (нині – наша гімназія), колишній Зимовий театр (нині – театр ім. М. Л. Кропивницького), Єлисаветградське кавалерійське юнкерське училище, колишній особняк поміщиці Ганни Дмитрян, відомої тим, що відкрила лікарню Святої Анни, і церкву на честь Пресвятої Богородиці.

Хіба не приємно проводити час, прогулюючись вулицями рідного міста і дізнаючись про факти, які не прочитаєш у шкільних підручниках? Хто знає, може, через декілька років ці десятиліть наше місто стане туристичним центром, і для того, щоб погуляти Старим Єлисаветом, люди їхатимуть з усіх кінців світу?..

Осіньна пора – прекрасна. Гори, ліси, поля починають перетворюватися з яскраво-зелених на жовто-золоті. Над річками та озерами в цю пору біліє туман. Навкруги пахне запашними духмяними травами, що все літо набирались сонячної енергії і цілющої сили. У повітрі – запах квітучих хризантем та чорнобривців, у думках – спогади про тепле літо, а в руках – ягоди, овочі та фрукти, що дарує нам красуня-осінь. Найгарніші в цю пору, як на мене, кущі горобини та калини, шипшини і глоду. Їхні ягоди переливаються всіма відтінками червоного, бордового, помаранчевого, жовтогарячого, гранатового, червоногарячого – всіх і не перелічити.

Осінь – це як підсумок чогось. У природі – збір та заготівля урожаю, у житті – час подумати про все зроблене та незвершене. Кажуть, люди, що народилися восени, надзвичайно талановиті і працьовиті, але часто вони надто рано зупиняються на досягнутому.

Осінь завжди зачаровує серце людини величезною гамою кольорів та відтінків. Щодня відбувається щось нове, кожен день не схожий на попередній і дарує нам нові кольори, форми, звуки... Ліс восени палає рудим вогнем, ран-

Осінь...

ковий туман покриває ніби осиротілі хатинки, які вже готуються до холодів

Осінь найпрекрасніша та найрізноманітніша з усіх пір року. Восени я можу довго гуляти парком, милуючись золотом осіннього листя, насолоджуючись останнім співом птахів. Вона поєднує у собі, здається, непокдане – останнє проміння теплого сонця та холод дощового дня.

Я, наприклад, обожнюю осінній дощ. Цей неповторний запах свіжості змішаний з запахом осіннього листя викликає лише найприємніші спогади. Різноманітні парасольки виграють всіма барвами веселки. Діти в гумових чобітках стрибають по калюжах, а їхні мами, розуміючи, що вдома їх чекає велике прання, сумно зітхають. На клумбах майорять різними кольорами бабусині квіти. Посаджені дбайливими руками, зрошені теплими літніми грозами, вони нарешті розпустили свої пелюстки на радість людям. Для кожного осінь асоціюється з різними речами. Для мене – це золото пшениці, багрянець калини та горобини, сріблясті краплі дощу на павутинні, спів відлітаючих птахів. А для вас?

Марчинська Олександра, 10-А клас

Діамантова сова

Чим більше знаєш, тим більше можеш.

Е. Абу

Найрозповсюдженіше хобі творчого вчителя – спостерігати за розумовою роботою творчих учнів.

О. Свириденко

Що робить людину унікальним створінням? Звичайно, це розум, здатність до мислення, аналізу та синтезу. Усесторонній розвиток ментальних здібностей не лише допомагає нам краще пристосуватися до життя або стати цікавішими співбесідниками, а й дає можливість встати на правильний шлях до своєї мети і пройти його до останнього кроку.

Безсумнівно, навчання у різного роду державних закладах забезпечує молодь як можливостями для освіти, так і прагненням пізнавати нове й поглиблювати знання у сферах особистих інтересів. Але люди, справді зацікавлені в постійній практиці розгадування головоломок життя, цим не обмежуються.

Видатні мудреці і дитинно цікаві розумники часто об'єднувалися в групи: від античної Академії і середньовічних таємних організацій ця традиція сягнула численних наукових клубів нової доби на зразок «Ніколя Бурбакі» й «Артур Бессе» і проявилася в сьогоденні у найрізноманітніших формах. Всі вони мають дещо спільне: конкуренція інтелектуалів, що завжди була двигуном наукового прогресу. У XX столітті вона відобразилася у вигляді командних змагань на «ментальному полі»: відомих ігор «Що? Де? Коли?», «Брейн ринг», «Своя гра», які вимагали від учасників, окрім загальної ерудиції та логіки, рішучості, швидкості реакції та почуття гумору.

Сьогодні гра «Що? Де? Коли?» стала своєрідною релігією знавців для країн СНГ. Там її популярність може бути порівняна з футболом: телевізійна гра збирає глядачів біля екранів, а у кожному районі міста чи села зби-

рається власна команда, «ветерани» якої навчають молоде покоління. Крім того, «Що? Де? Коли?» має своїх «пророків» – в історію увійшли імена Бориса Бурди, Олександра Друзя, Максима Поташова, Бориса Левіна; «Меккою» знавців вважається Одеса, місто дотепів; найвищою винагородою змагань є Діамантова Сова, перехідний приз, який зараз належить Іллі Новікову.

Кожен, хто хоч раз відчув атмосферу «кипіння мізків» і «силу тертя звинин», ейфорію від «знятого», тобто розгаданого, запитання і смак шоколадки з горіхами – обов'язкового талісмана знавців – вже не зможе від цього відмовитися. Якщо Ви бажаєте спробувати, то команда нашої гімназії «Кубік-Про» чекає на Вас. Усі, готові докласти зусиль для перемоги справедливості – тобто нашої – можуть звертатися до капітана «Кубіка» учениці 11-В класу Зімко Олександри.

А щоб переконатися у своїх силах, Ви можете поміркувати над цією загадкою:

Цей фільм не зникає з екранів вже кілька десятиліть. Хоча у ньому постійно підіймаються проблеми стосунків з неграми та жорстокої поведінки з тваринами, але сюжет завжди сконцентрований на пристрастях, що киплять між нерозлучними головними героями. Якби їхні імена були перекладені на українську, ми б знали їх як Хому та Ярему. То як називається цей фільм?

Зімко Олександра, 11-В клас

«Коли вирушаєш у путь – завжди обережним будь!»

У перші дні вересня спостерігається сплеск дитячого травматизму викликаний тим, що діти за літній період, перебуваючи на відпочинку, відвикають від інтенсивного дорожнього руху.

Аби шлях до школи став безпечним, пам'ятайте і завжди виконуйте правила дорожнього руху. Адже навіть незначне порушення правил може призвести до дорожньо-транспортної пригоди. Виявляйте уважність і обачність при переході вулиці, не виходьте раптово на проїзну частину. Пам'ятайте, що різко автомобіль зупинити неможливо і ваша неочікувана поява перед транспортом може призвести до невірної біди. Закликаємо вас бути обережними на дорозі та дотримуватися правил дорожнього руху.

На педагогічний колектив Кіровоградського облкомплесу покладається відповідальність за цілеспрямоване формування у дітей ціннісного ставлення до власного здоров'я, адекватних реакцій на різноманітні чинники ризику для життя. Вихователі приділяють особливу увагу навчанню дітей правилам дорожнього руху.

Із 14 по 19 вересня 2015 року в облкомплесі був проведений Тиждень знань безпеки життєдіяльності «Коли вирушаєш у путь – завжди обережним будь!».

Різнорівневою за змістом і формою профілактичною роботою з питань безпечного поводження на дорогах було охоплено 100% учнів навчального закладу.

Відповідно до тематики Тижня в комплексі були проведені різноманітні заходи:

- загальногimназійна лінійка, присвячена відкриттю Тижня;
- тематична радіогазета до проведення Тижня знань безпеки життєдіяльності учнів (відповідальна вихователь 11-В класу Подгорна Н.А.);
- заняття про надання першої долікарської допомоги постраждалим при ДТП, бесіди на тематику Тижня (медичні працівники закладу Руденко С.І., Щелко І.В., Рибалко Л.М., Приступа О.В., Дмитренко Є.К., Мітіна О.І.);
- конкурс на кращий учнівський малюнок на тематику Тижня у 5-7 класах гімназії-інтернату (вчитель образотворчого мистецтва Ерніязов А.Д.);
- конкурс стіннівок на тематику Тижня в 5-11 класах (вихователі 5-11 класів);
- виховні години, години спілкування, ігри, конкурси на тематику Тижня (вихователі 5-11 класів);
- проведення диктантів на уроках української (вчителі Богданович Л.Б., Павленко В.В., Шепель В.О., Костенко О.С., Руденко Л.М., Школьна О.О.);
- зустріч з начальником сектору профілактичної роботи УДАІ УМВС України в Кіровоградській області підполковником міліції Волок Ольгою Миколаївною.

Тиждень безпеки пройшов продуктивно. Учні брали участь у різноманітних заходах, цим самим поглиблюючи свої знання з вивчення правил дорожнього руху.

Шамшур Анастасія, 11-В клас

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.
Голова комісії інформації УПГ.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2015 Надруковано в ТЦ облкомплесу, тираж 40 екз.